

MILYEN ÉRZÉS LÁNYNAK LENNI

PARIS LEES

EURÓPA KÖNYVKIADÓ
BUDAPEST, 2023

www.alexandra.hu • www.moobius.hu
www.europakiado.hu

Hé, fiú, hé, lány (*The Chemical Brothers*)

Ilyen bandát még nem láttam! Elkúrt egy társaság, de nem véletlen szoktak minket furcsának hívni, nem? Az egyik biztos gyúr. Szőke. Aranyos. Iszonyú homoknak nézem. Farmercilindert hord. A rendes neve Damian, de azt mondja, mindenki Durva Dének szólítja, már a Smanfa is, mer lekaptam az egyszer használatos fényképezőmmel, és a Smanfa szerint is jó formába van. Asszem én nem jövök be neki, az öregebbekre gerjed. Túl lányos vagyok neki. Oké, nem baj, mer ő is túl lányos nekem. Őszintén szólva, kicsit féltékeny vagyok rá. Sztem sok ember, akinek bejönnék, annak ő jön be. Rajta fogom tartani a szemem. 'a verseny, legyen verseny.

Aztán van egy paki is. Nem is értettem először. 'ucknallbe egy ázsiai család él, vegyesboltjuk van. Bocs, elég tipikus. Egyszer elindultam suliból haza a fiúkkal, de lepattintott:

– 'ucknallbe én vagyok az egyetlen paki, te meg az egyetlen homó. Nem láthatnak minket együtt – mondta.

– Rendbe, akkor húzhatsz a gecibe – feleltem. De azér értem, mire gondolt.

Szinte hallom, ahogy rákezd a sok furkó, 'ogy nézd már, a paki meg a buzi, mennek haza buzulni.

Na, ezen is kalap van – mért hord itt mindenki kalapot? Úgy tizenkilenc lehet. Pavishnek hívják.

– De mindenki Cigisnek szólít, mer füstölök, mint egy gyárkémény. – Azzal rá is gyújt, 'ogy mutassa, nem kamuzik. Beleszív, benn tartja egy picit, az arcomba fújja.

– És tényleg mindig rápipantok! – és hátrahajtja a fejét, és röhög. Nem tom, mit mondjak, szóval, csak óózok, mint egy idióta. Elég ciki.

Aztán ránk tör egy magas talpú edzőcipős csaj, és azt üvölti:

– Komolyan mondom, szétizzadom a punámat! – és félrelöki Damiant.

– Nikki, drágám! Imponálóan életközeli a szókészleted, de köszönts elöször az új barátunkat! – szól rá Peter, és felém fordul.

– Ne már, picim, bizti elég idős vagy te az iváshoz meg ezekhez a figurákhoz? – kérdezi Nikki, de Damian oldalba vágja a könyökével, és a fejével a kidobóbarom felé int, aki max egy méterre álldogál tőlünk. Lehet, 'ogy a sápadtnál is fehérebb lett az arcom, mer a Peter rám szól.

– Ne törődj velük, felteszem, túl erős most ez a sok inger, elvégre először vagy itt.

Csodálkozom, 'ogy ennyire látszik, 'ogy először jöttem ide, de örülök is, mer 'ucknallbe senki se használ ilyen szavakat. Peter elárulta, 'ogy azér hívják magukat Bukott Dívák Projektnek, mer neki az a heppje, 'ogy begyűjti a fedél nélkül maradtakat és otthonról lelépőket.

– Mér, én melyik vagyok? – kérdezem.

Alaposan végigmér.

– 'át, biztos több vagy, mint hajléktalan.

Lehet lekopni, vén hülye búzavirág, gondolom magamba. De talán muszáj lesz hozzászoknom ezekhez a túl erős ingerekhez.

'át, ez van. Igazi felnőtt haverokat szereztem a belvárosba. Nemsoká újra együtt bulizunk. Már azt is kitaláltam, mit veszek fel. A Kangol ingemet, a szép farmerom és a hetvenfontos edzőcipőm, amit a Nyomi nyanya katalógusból rendelt. Kölcsönveszem anyám kontaktlencséit is. Néha a suliba is beteszem, mindenki beparázik tőle, mer úgy nézek ki, mintha macskaszemem volna. A tanárok utálják, de egy szót se szólhatnak, mer a szabályzatba nincs szó kontaktlencséről. 'annah Bailynek olyan van, ami focilabdának látszik. Először irigyeltem, de a macskaszem sokkal tutibb. Olyan leszek, mint Michelle Pfeiffer a *Batman visszatér*-be.

Kiskoromba azt hittem, 'ogy a kutya a fiú, a macska a lány. A dédnagyanyámnak volt egy kutyája és egy macskája is, és én tökre elhittem, 'ogy járnak, de az-

tán az Andy bácsi elmagyarázta. Az Andy bácsi a Joe mama bátyja, vagyis a nagyonnagybátyám. Andy bácsi és Roger bácsi alkeszek, szóval, 'a a Joe mama karira italt kap valakitől, el kell dugnia a mosogató alá, a 'ipó mögé, nehogy megtalálják. Nagy kár, mer a Roger bácsi iszonyú okos. Amikor anyám kicsi volt, egyszer olyan benyესve jött át, 'ogy a Joe mama kénytelen volt berakni a szenesládába. A Roger bácsi feketén ébredt.

Anyám szerint a kontaktlencsét nem lehet több embernek felváltva használni, de bassza meg, ő meg tönkretette az életem. Meg majd lemosom őket. A Bootsba lehet venni valami speckó levet, amivel két ujj között be kell dörzsölni. A kezed legyen rohadt tiszta. Szeretek tisztogatni dogokat. Majd a Gaz géljével hátrafésülöm kacsafarokba a hajam, meg teszek csillogóst az arcomra. Guszta kis darab leszek. Elmentem így az ifjúsági ház előtt, a kultúrház közelébe, de 'ucknallbe erre nem vevők. Van DJ-pultjuk, és az ember azt tesz fel, amit akar, bár az én kedvenc számomtól mindenki rókázni akar, és végül mindig egyedül táncolok rá. De szerintem a meleg banda veszi majd az adást. Ők szeretik az ilyeneket, nem? A Max viszont nem ilyen. A klubokért sincs oda, szerinte ott mindenki be van löve, ő meg utálja a drogokat, bár néha teker, és mindig van nála pár ampulla popper. De azt elmesélte, szóval tudom, 'ogy vasárnaponként lejár az AD2-ba karaokézni. Ott majd megtalálom. Meglepetés!

Érints meg (*Samantha Fox*)

Furdalt a lelkiismeret. De nem nagyon. Végül is, egy mocskos, szemét perverzről van szó. És őszintén szólva, mikor végigmentem az utcán, és beugrott, 'ogy nem-sokára csomó bankkártyával a farzsebembe fogok itt nyomulni, abba belebizseregtem. Liamnek nem kell bántania a pasast vagy valami. Csak megmutatja neki a stukkert. Azt mondta, nem is valódi.

– Az életem dióhéjba, Liam – mondtam.

Lady Die mindig azt mondja, „hazudj, 'ogy igaz legyen”, Cigis meg azt, 'ogy hazudj, míg kurva jól nem hazudsz, és ő szakértő ebbe a témába. A vas kívülről olyan, mint az igazi. A szerkezetbe van valami különbség. Liam nem árulta el, hol szerezte, de fogadnék, 'ogy a Woodiestől, bár nem biztos, mer a Liam sok lecsúszott figurát ismer. Azér tudom, mer igazából én is közéjük tartozok. Imádok szabályt szegni, erre már rég rájöttem. Csak azt nem tudom, mért. Egyszerűen élvezem. Tízéves koromba leléptem otthonról, és em-

lékszek, milyen boldogan sasszéztam végig az utcán, a kukák felé. Épp a tízórás hírek kezdődött a tévébe, mikor hazamentem. Anyám rohadt dühös volt.

Egyszer beültem egy vén főszer kocsjába, akivel korábban az 'ucknalli piac nyilvános retyóján akadtam össze párszor. Pont úgy nézett ki, mint a farmer a három kismalacról szóló könyvembe, szal róla neveztem el. Mindig sáros volt a csizmája, és volt egy tubus Listerine-je a kesztyűtartóba, abból nyelettem velem, miután a számba élvezett, mer szerinte az megvéd a szexuális úton terjedő betegségek ellen. Nem biztos, 'ogy jól tudta, de ártani nem ártott. Azt mondta, elvisz a Dead Man's Woodba, és hosszú kilométereken át furikáztunk mindenféle falusi utakon, aztán fel egy baszom nagy hegyre, aztán újra le. Olyan volt, mintha Kanáda-ba vagy hol járnánk. És minél messzebb mentünk, annál többször jutott eszembe, 'ogy most vajon mibe keveredtem. Senkit se láttam arra, és már kezdtem fosni, 'ogy meg akar ölni, de közbe élveztem a kalandot. Végül leállt egy parkolóba, ami az erdő közepén volt, de tele kocsival.

– Szájjá ki – parancsolt rám.

Kiszálltam, erre azt mondta:

– Indulj el azon az ösvényen.

Körbetapogattam a zsebem, 'ogy 'a van nálam kenyér, akkor útjelzőket tudjak szétdobálni, mint a Jancsi és Juliska. Bár az a sztori nem sült el túl jól. Mind-egy, nem számít, mer nem volt nálam kenyér, mer nem a régi szép időkbe voltunk, és ki a fasz hordoz

magával manapság kenyeret a zsebébe? Bementünk az erdőbe, és közbe már esteledett. Egyre mélyebbre jutottunk a sűrűbe, de észrevettem, 'ogy mindenféle csomó eldobált szemét van. Használt kotonok. Pár lap egy pornómagazinból. Üres sörösdobozok. Aztán meg láttam jóval előttünk két pasit, az egyik épp lecumizta a másikat.

– Nem akarsz odamenni hozzájuk? – kérdezte a farmer. – Örülni fognak neked!

Örültek. Az, amelyik állt, rám nézett.

– Mehet egy menet, öcsi? – próbálkozott, és úgy nézett a farmerre, mint aki engedélyt kér.

– Persze, mássz csak rá – mondta erre ő. De a pasashoz beszélt, nem hozzám. Mintha a tulajdona volnék. Azér jó volt. Nagyon jó. Végül vagy tizenöten jöttek össze. Addigra besötétedett, de nyilván tudták, mennyire fiatal vagyok. Girhes voltam, és ez még két évvel ezelőtt volt. A figyelem középpontjába kerültem. Bunyóztak, 'ogy velem lehessenek. Széthúzták a lábam, és éreztem, ahogy egy csomó kéz végigtapogat mindenütt. Egyikük se volt durva, vagy semmi. Finomak voltak. Azér mégis arra emlékszek főleg az egészből, 'ogy senki nem szólt egy szót se. Mintha nem is lenne igaz, 'a nem mondjuk ki hangosan. Aztán az egyik belém hatolt. Nem láttam az arcát. Szal valaki megkúrt, és 'a most megkopogtatja a vállam, és cigit kér, hétszentség, 'ogy nem ismerem fel. Szar ügy, nem? És az a legszARBABB benne, 'ogy halál jólesett.

Ahogy az is nagy élmény volt, mikor a szemem előtt jött ki a zse az automatából. Valami nem oké velem, most már tuti. Problémás gyerek lehetek. De legalább nem vagyok álszent. Legalább nem nőültem meg. Legalább tudom, 'ogy bűnös vagyok. Deannek napi limitje van, szal minden kártyáról kétszáz fontot húztam le. Éjfél után újra megpróbálhatom. Tízkor értem oda. Liam okosan időzített. Eszes gyerek, mi? Három kártya volt. Ezerkétszáz font. Nyilván tudtam, 'ogy ezt nem szabad. És igen, eszembe jutott, 'ogy hívni kéne a zsarukat vagy valami ilyesmi, de 'ogy tehettem volna? 'a beköpöm a Liamet, rögtön kicsinál. Csak azután számolta meg a pénzt, 'ogy elengedte a Deant, ami jó, mer nem bírtam volna a szemébe nézni. Azt hittem, a Liam át akar majd verni, de hétszázat adott. Elég sok, nem? A pénz nem fán terem, 'a nem tudnátok.